

20. Harkelmann, Leyp. De Delictis tam
privatis, quam publicis.



44/56468

930







380144/564 68(7)

324.5

~~XVI.~~

30

2
1

CONCLUSIONES,
DE DELICTIS
TAM PRIVATIS
QVAM PVBLICIS.

QVAS

Auspice Sacrosancta Triade.

SVB PRAESIDIO

DOMINI LEOPOLDI HA-
CKELMANNI I. V. D. DEFEN-
dere conabitur

HIERONYMVS HERVVORT
Augustanus.

AD NON. IANVAR.

ANNO MDCCCIV.

Quos ad vitæ decora domesticae laudis exem-
pla non provocant, saltem correctionis
medicina compellat. *L.unic.*
C. de emend. propinq.



I E N Æ
Typis Tobia Steinmanni.

45

380 144/567 687

NOBILISSIMIS ET AM-
PLISSIMIS, PIETATE, PRVDENTIA,
DOCTRINA SPECTATISSIMIS VIRIS, DOMINO
IOANNI BAPTISTAE HOCHLETTERO. HIERONYMO
KRAFFTERO; MATTHAEO EHEMIO, HEINRICO
THENNIO, AB ELO VNDERHOLTZERO, omni-
bus patricij ordinis affinibus suis debito amo-
re debiraq; benevolentia colendis.

SAepius mecum cogitavi, viri, Nobiles, affines omni observantia cul-
tu dignissimi, quocumq; tandem modo meum erga vos amorem ac
benevolentiam vobis declararem. Est enim cordati semper de referenda
gratia cogitare inq; omnes eius occasiones elaborare, qua nullum officium
magis esse necessarium Cic. testatur. Sed ut haecenus voluntas mea
semper prompta fuit: sic facultas expedita nunquam obtigit, quod me-
rito mihi stomachum movit. Proinde cum inclyte huius Salanae Acade-
mici optimo exemplo privatis exercitationibus plurimum studeant, fa-
cilius etiam ego viri Clarissimi atq; V. I. D. excellentissimi Dn. Leopoldi
Hackelmanni, praeceptoris mei fidelissimi, quem grati animi causa
nomino, hortatus paterno locum dedi, qui disputationis alicuius mihi au-
tor fuit. Elegi autem potissimum, atq; in theses redegi certo consilio ma-
teriam hanc delictorum in vita communi proh dolor adeo frequentem,
ut penè cum lacte nutriceo ea suxisse videamur. Quantum autem Rei-
publ. inter sit delicta puniri & maleficia impunita non manere ex multis
legibus constat, & acutissimus ille IC. Bart. ait publica disciplina favorem
dicere ac suadere ut maleficia puniantur. Hanc itaq; utilissimam de De-
lictis diatriben affinibus meis iucundissimis inscribere ac serena loco mit-
tere constitui, quam etiam grati animi, quaecumq; esse volo testimonium,
confidens, equi boniq; consulturos, meq; in posterum ut haecenus quam
commendatissimum habituros. Deus Opt. Max. Trinus unus, vos
cum honestissimis familijs salvos atq; incolumes conservet. Deniq; precor
vobis, ut annus instans feliciter vobis inecat, feliciter procedat ac quam
felicissimè saepius recurrat.

Addictissimus

Vester Affinis

Hieronymus Heruort.

DISPUTATIO
DE DELICTIS.

Cum rerum criminalium materia in vita communi tam sit frequens tamq̄, utilis, ac insuper in salute t̄m corporis t̄m animæ occupatissima inveniatur (qua nobis nihil prius neq̄, antiquius habendum est) opera precium quoq̄, erit, si de ea aliquid proponatur. Furtum autem cum nullum sit frequentius, merito etiam illud primum sibi locum vendicat.

T H E S I S I.



OMNIS QUAE A RATIONE (inquit Cic.) suscipitur de aliqua re institutio, à definitione cuiuscunq̄; rei rectè proficiscitur, ut intelligatur quid sit id de quo disputatur. Furtum itaq̄; (secundum Imper. nostrum) est contrectatio fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus eius, possessionisve, quod lege naturali prohibitum est admittere. *l. 1. de furt. §. 1. inst. h. t.*

II.

Furtorum genera duo sunt: manifestum & nec manifestum: ille dicitur qui in furto p̄cipue in, aut cum ipso furto deprehensus, aut visus est, antequam quo destinavit, perferret. *l. 3. h. t. l. 7. si quis §. 7. eodem §. 3. inst. eodem.*

III.

Ex furto obligantur omnes, qui furtum fraudulosa contrectatione committunt, sive masculi sint, sive fœminæ, impuberes quoq̄; modo doli capaces & pubertati proximi inveniuntur. *Alciat. in l. 1. de V. S. l. impub. 23. ff. h. t. l. 111. de R. l. l. 24. h. t. §. in summa inst. de Ob. quæ ex delicto.*

IIII.

In furtis servorum & familiæ obligatur dominus ad

solvendam æstimationem, & si nolit hoc facere noxium
servum aut familiam noxæ dedere, si ignorante eo furtum
factum est. nam si sciente, tum & suo & singulorum servo-
rum nomine conveniri potest.

l. 1. ff. de nox. act. l. 1. §. 1. ff. si fam. sur. se. dicatur.

V.

Omnibus quorum honesta causa interest rem salvam
esse (licet dominus non sit) furti actio competit: exceptis
tamen domesticis & alijs inter quos licet furti actio non
naicatur, remotæ tamen rei utilis actio danda videtur,
quemadmodum & iudex eiusmodi flagitia castigare non
prohibetur.

§. 12. Inst. h. t. l. 10. & 85. ff. h. t. l. 16. 17. ff. eodem. Bart. in l. 1. n. 4. rer. amot.

V I.

Et cum furtum in rebus alienis corporeis & mobilib.
committatur, quæri poterit, an is qui cretam ex alieno
fundo effoderit furtum committat: nos affirmativæ sen-
tentia adscribimus. *l. si creta 57. ff. de furtu.*

V I I.

Quædam etiam furti generalia esse constat: ut sunt
rerum Turcicarum, aleatorum: talia siquidem fiunt Il.
permittentibus, & pænas non mærentur. Is enim non pec-
cat, qui aliquid facit aut Deo aut lege permittente.

*l. Grachus C. de adult. & in decret. c. dixit dom. 14. q. 5. l. non so-
lum C. de commercio. & merca. l. 1. ff. de alea lusu & aleat.*

V I I I.

Et cum proprius furti finis lucrum sit, ex quo tanto
furtum odio quam plurimæ actiones ab Imp. inventas esse
docet Iust. Quarum alia civilis alia criminalis dicitur: Illa
tenetur quis vel ad quadruplum, si furtum manifestum est,
vel ad duplum, si nec manifestum. *§. 5. inst. de oblig. qua ex
quasi delicto nascuntur.*

I X.

Hac criminali extra ordinem poena arbitraria furum
libido coercetur: non tamen iure civili. Poena corporalis
hodie in primo relegatione in secundo furto, etiam fastiga-
tione. *Auth. sed novo iure C. de serv. fug. Nov. 134. c. 3. VVes. in para.
his.*

X.

In furto tertio deprehensus punitur suspendio: quod
potius

potius ex ll. interpretatione & ex consuetudine publica tranquillitatis gratia observata, quam ex ulla certa & constituta in iure lege nascitur.

Io. Boer. in suo iuris viat. sub. Rubr. de furt. Et Institutista hic.

X I.

Quæstionis quoq; est inter Dd. cum hodiè pœna furti sit capitalis, an eadem pœna teneatur is, cuius opera & consilio furtum factum est, qua ipse fur? Nos affirmativam sententiam de iure veriore esse putamus, dummodo furtum fuerit secutum: qui verò consilium tantum dedit a cione servi corrupti vel utili vel directa tenetur.

l. u qui opera 34. h. t. §. interdum quoq; inst. eodem l. i. c. de raptu virg. l. 5. 2. §. 19. h. t. §. sed etsi credat. Inst. eod. l. si quis uxori §. neq; verbo h. t. l. sapè 53. de v. s. Schneid. in §. interdum n. 17. 14. Inst. hic.

X II.

Quærent item Dd. si pœna corporalis delicto praefinita sit, & fideiussor nihilominus interveniat, an principali fugiente, eadem pœna fideiussor teneatur? Et quamvis affirmantiù sententia non levibus nitatur fundamentis, negantium tamen opinioni uti communiori subscribimus.

per l. liber homo ad l. Aquil. VVes. in parat. ff. h. t. n. 4.

X I I I.

Et cum non factum, sed causa faciendi quæritur: oportebit etiam iudices esse circumspectos, circa furti necessitatem & inopiam, furum calliditatem aut simplicitatem, materiam, tempus, loca, furisq; qualitates, spem luctri & occultationis. Præsertim si non sint insignia & magna. Huiusmodi enim circumstantiæ furtum aut gravant, aut elevant, ita ut non videamus quam æquam de furto sententiam sit iaturus Iudex, qui talia non accuratè expenderit.

l. i. l. verum est. ff. de furt.

X I I I I.

Prima delictorum specie absoluta, dabimus in ordine locum secundum RAPINAE, quæ à furto parum differt, nisi quod illud clandestinè, hoc palàm committatur.

VVes. in prin. h. t. ad l. 80. §. 3. d. c. fur. l. 2. §. 24. h. t.

XV.

Hoc autem crimen speciali actione coercetur, quæ vis bonorum raptorum appellatur: & adversus eum qui dolo malo, vel alia ex causa, quæ in istum incidit, rapuerit vel lucrificandi vel iniuriæ causa, datur. Et quidem intra annum in quadruplum, post annum in simplex.

§. 1. l. 2. in pr. h. t. l. 2. §. hæc actio. 13. cod.

XVI.

Horum etiam fautores pœnas similes ut subeant oportet, qui nempe re, opera & auxilio ad rapinam coadiuverunt. l. 34. §. 3. ff. de furt. l. 8. ff. ad l. Iul. de adult.

XVII.

Is verò ius suum, quo licuisset raptorem suum coram iudice peragere, perdit, qui sibi ipsi iudex est, & propriæ rei executor; nequè rectè raptor, sed porprie rei repetitor dicendus.

l. 2. §. hæc actio ff. vi bon. rapt. §. quia tamen Inst. eodem tit.

Ideoquè etiam non tanquam raptor puniendus.

XVIII.

Et cum hac actione concurrunt adhuc aliæ quædam quibus raptores conveniri possunt, tam civiles quam criminales. Iure verò Saxonico, hæc violentia mitissimè, ablata videlicet rei simplici restitutione punitur.

l. 2. §. pen. l. si quis in tantam C. unde vi l. si constituit 4. C. finium regund. l. extat. quod metus causa tot. tit. ff. & Cod. ad l. Iul. de vi privata. & ad l. Iul. de vi pub. VVes. in parat. ff. h. t. n. 8.

XIX.

DAMNUM. Tertium locum sibi vindicat Damnum, per l. Aquil. punitum. Quod est delictum privatum, quando quis dolo culpa sive iniuria servum aut quadrupedem alterius occidit, vulneravit seu alioqui res eius rupit.

§. 4. Inst. h. t. l. 2. l. qui occidit. 30. h. t.

XX.

Huius delicti tria fuerunt capita, cuius secundum, cum in usu esse desit, nequè in pandectas relatatum sit, non anxie investigabimus. Primo itaque capite cavetur, ne quis servum servanve, alienum alienanve quadrupedem vel pecudem

eudem iniuria occidat. & ad occisas res animatas, servos
duntaxat & pecudes quæ gregatim pascuntur pertinet.

l. 2. text. in prin. Inst. eodem.

XXI.

Tertio huius legis capite cavetur, ne quis homines vel
pecudes urat vel rumpat vel quadrupedes quæ pecudum
numero sunt damno quopiam afficiat, vel quamcûq; etiam
rem quæ animo caret factio deminuat.

l. si servus §. huius legu h. t. §. 7. Inst. h. t.

XXII.

Oritur autem hinc actio civilis vel prætoria. Civilis
actio ex plebiscito descendit: diciturque damni iniuria ac-
tio; & locum habet si vel corpore damnum datum fuerit
in corpore, vel alias fuerit læsum.

*l. quia actionem inf. de præscript. verb. l. impuberem 23. de furt.
l. quemadmodum 29. §. item Labeo ad l. Aquil. l. 1. in pr. de his qui es-
sud. &c.*

XXIII.

Estque duplex hæc actio: directa nimirum & utilis. Di-
recta actio est quæ datur ex l. Aquilia in eum potissimum
qui corpore suo præcipue & immediatè, seu ut Vlp. loqui-
tur, suis manibus in corpus damnum dedit.

§. ult. Inst. h. t. l. qua actione 7. §. occisum h. t.

XXIV.

Utilis actio est concessa ex l. Aquilia in eum qui non
suo corpore, sed medio aliquo damnum dedisse convinci-
tur. *§. Cæterum Inst. h. t.*

XXV.

Hac sæpissimè in factum actio, ut & cætera omnes
actiones quæ non directò ex legibus, sed ex earum mente
profluunt, dicitur.

*l. qua actione in §. proinde §. Celsus autem 6. l. item si obstabit 9.
l. item Mela. §. 1. ad l. Aquil.*

XXVI.

Prætoria datur in subsidium priorum duarum com-
petitque eo casu, si quis neque corpore damnum de-
dit, neque corpus fuit læsum, sed alio modo alicui damnum

conti-

contigerit, & etiam in factum actio datur. *§. ult. inst. h. t. l. quia actionum 11. de præscript. verb. l. in laqueum 55. de acquir. rer. domin.*

XXVII.

Utraq; porrò actione civili & prætoria non saltè damni principalis, verum etiam accessorii fit æstimatio.

§. illud non ex verbis 20. l. h. t. l. 22. h. t.

XXVIII.

Et primò quidem l. Aquiliæ capite fit æstimatio à tempore damni dati retrorsum numerando, & quanti eo anno plurimi res fuerit.

l. inde Neratius 23. §. item Iulianus h. t. §. his autem verbis Instit. eodem.

XXIX.

Ex tertio verò capite fit æstimatio pro diebus 30. proximis quibus quanti plurimi res fuerit.

l. si servus 27. l. quemadmodum 29. h. t.

XXX.

DE INIURIA.

Quartam privatorum delictorum speciem, iniuria constituit, in qua non damnum & scelus sed contumelia æstimatur, quam à contemnendo dictam tradunt: vel quod contemptim fiat; & dedecus ei qui illam patitur accersat, vel quod ad alterius infamiam fiat.

§. 1. inst. eodem l. 1. in prin. h. t. l. si non convicij 5. l. item apud Lab. 25. §. sed quod 4. & §. aut prætor 25. ff. h. t.

XXXI.

Eaq; aut realis quæ re fit, aut verbalis quæ verbis vel scriptura fit, alia demique fit gestibus.

l. 1. §. iniuriam ff. de iniur. & famos. libell. & §. iniur. inst. de iniur. l. item apud 5. §. generaliter l. vestem 39. ff. h. t.

XXXII.

Realis, aut est enormis ceu atrox, aut levis. Illa, aut pro personæ, temporis, item loci qualitate fit: hoc est, vel ex facto, loco, tempore vel ex persona, adeo ut ex his facile colligi atque intelligi possit, quæ levis dicatur.

§. atrox. inst. de iniur. l. prætor §. atrocem l. vulneris & l. sed est ff. de iniur.

Iniuriam

XXXIII.

Iniuriam autem omnes possunt pati, tam qui faciunt, quam qui facere nequeunt, presentes & absentes. Et sic iis qui vel potestati nostræ vel affectui subiecti sunt eorumque ratione ad nos pertinet, quamvis & hi suo nomine agere possint.

l. 1. in fine. cum seq. l. item apud Lab. §. spons. quoq. ff. de iniur. l.

3. C. eodem & §. patitur. cum seq. inst. de iniur.

XXXIV.

Omnis etiam iniuria aut in corpus inferitur, aut ad dignitatem, aut ad infamiam pertinet. Neque sufficit veritas criminis, sed alia ex causa quam contumeliæ gratia obijci necesse est: alias diceretur in contumeliæ.

l. 1. §. 2. h. t. Myns. in rubr. n. 3. h. t. l. meminimus 2. vers. quid enim tam durum. C. quando & quib. quart. pars Gail. lib. 2. obs. 99. n. 7.

XXXV.

Et ii omnes iniuriarum actione tenentur qui contumeliæ animo sive per se sive per alium quid faciunt. Et licet ebruius dolo carere à quibusdam dicatur: tamen in atrocibus eum teneri putamus. Et quidem adversus singulos in solidum datur.

Vves. in parat. n. 4. h. t.

XXXVI.

Agitur autem vel civiliter vel criminaliter: illo iudicio privato, hoc iudicio extraordinario. Vnum tamen alterum tollit, quia utrunque ad pœnam & vindictam comparatum est.

§. 7. inst. h. t. l. 7. C. eodem l. ult. h. t.

XXXVII.

A verbali iniuria famosus libellus differt, quod hic ad infamiam pertinet (sive simulato vel ficto sive expresso auctoris nomine edatur) illa contumeliæ causa fiat.

Vves. in parat. ff. h. t.

XXXVIII.

Imp. autem Constit. hoc delictum capitali supplicio vindicant, eademq; pœna illos affici volunt, qui eiusmodi famosum libellum (quovis ferro nocentiorum) aspi-

daque quavis formidolosorem) raperere nec statim cor-
rapere, ne emanaret.

l. unica C. de famos. libell.

XXXIX.

De publicis
iudiciis.

Postquam igitur privatorum delictorum vis ac natu-
ra, ea qua potuimus brevitate, exposita est, restat ut ea-
dem ratione eodemque modo ad publica iudicia transgre-
diamur: ita dicta quod in iis de crimine publico quod om-
nes tangit queritur, & quibus ad poenam corporalem
nocentes obstringuntur.

*§. 1. inst. de pub. iud. l. Manichæos 4 §. 1. C. De Heret. & Ma-
nich. l. 1. de pub. iud.*

XL.

¶ Quorum quædam capitalia sunt ex quibus poena mors
aut exilium, hoc est, ignis & aquæ interdictio, hodiè de-
portatio vel bannum imperiale: quædam non capitalia, ex
quibus pecuniaria aut in corpus aliqua coercitio & relega-
tio poena est.

*l. 2. ff. de pub. iud. Olden. act. 2. Clas. 1. d. l. 2. h. t. Alciat. l. liceo
103. de V. S.*

XLI.

Et horum iudiciorum iudex competens adiri debet,
ibi videlicet ubi vel delictum commissum vel reus domici-
lium habet, si verò vagabundus ubi repertus est. Et cum
omnem dignitatis ac honoris eminentiæ exceptionem rea-
tus plerunque excludat; sequitur etiam quod nulla digni-
tatis prærogativæ ratio, non nisi ex singulari causa habeat-
tur.

*Auth. que in provinc. C. ubi in rem act. l. 1. C. ubi de crim. agi o-
portet l. 1. C. uti de pos. l. 1. C. ubi Senat. vel Clariss. l. qui facti in prim.
& §. 1. de poen.*

XLII.

Ab accusatione hac, pauci prohibentur. Et quem
hic accusatorem dicimus, illic in civilibus actorem no-
minare consuevimus.

*l. hos accus. 1 2. de accus. l. qui accus. ubi Dd. C. de edend. l. 3. &
passim ff. de accuso.*

XLIII.

Verfantur autem hæc iudicia circa delicta graviora, publicam & singulorum tranquillitatem turbantia, non quidem omnia, sed lege aliqua publica, publico que legis iudicio vindicata: cuiusmodi quædam infra attingere volumus.

Ves. in parat. ff. n. 3. h. t.

XLIV.

Forma autem & ordo olim pub. iud. in desuetudinem abiit. Hodie ad formam civilem penè rediguntur. Oblatione videlicet libelli cum designatione personarum, quæ in quas, quomodo deliquerint, etiam dici, si sciri certo post, cum aliis plurib. Ineptitudo enim libelli, contraria est: puta omissione nominis qui deliquit, vel in quem deliquit, quod tamen limitamus, si de factus in probationibus postea suppleatur.

Ves. in parat. ff. h. t. v. 4. l. libellorum 3. de accus. Myns. obser. 32. cent. 2. l. 3. de accus. l. 1. de offic. assessor.

XLV.

Quæ quoque iudicia ad totius civitatis comparata sunt salutem, ut innocentibus præsidio sint, malis terrori, delicta fontium puniantur & alii exemplo commonefacti similibus flagitijs absterneant, Zur straff des vbeis vnd andern jur abschem.

§. 1. h. t. l. congruis 13. ff. de off. presid.

XLVI.

Et reo vel suis vel idoneis probationibus convicto, damnatur iudicis sententia, & damnatus pena quam lex ipsa decernit subdetur: aliàs processus posset argui nullitatis, & sententia tanquam lata contra ius constitutionis, per expressum iuris errorem.

l. qui sententia C. de penis l. 2. C. quor. appell. l. cum reu 18. C. de pen. Myns. obser. 30. in fin. cent. 2. l. 1. quæ sent. sine appell. l. cum prolati 32. de re iud. c.

XLVII.

Primum autem iudicium publicum consistit in immutata maiestate: quæ aut divina aut humana sive tempora-

lis dicitur. Et horum criminum convictos pœna est mors naturalis & omnium bonorum publicatio.

l. ult. C. de serv. l. quisquis C. ad l. Iul. Maieft. auth. ut non tit. 5. Novell. 77. Levit. 24. vid. ord. ori. Car. V. Imp. art. 106. iurâurandi verb. religio contempta satis Deum ultorem habes, l. 2. C. de rebus cred. & iureiur.

XLVIII.

Secundum est adulterium, quod ita definitum invenimus, quod inquam propriè violatio thori alieni sit: cuius pœna sanguinis & gladii est utriusque personæ tam fœminæ quàm maris, etiam lege divina. Iust. verò hanc capitalem pœnam in masculis quidem approbavit: mulierem verò verberibus cœsam in monasterium detrudi præcepit, quam intra biennium viro recipere licet.

C. quid in omnibus 32. q. 7. l. quamvis 30. C. eodem Deut. 22. Levit. 20. Ezech. 18. Auth. sed hodie C. ad l. Iul. de adult.

XLIX.

Tertium Stuprum. Et quamvis lex indifferenter his verbis usa sit, tamen ab adulterio distat, ut adulterium in nuptas committatur. Stuprum verò ptopriè illicita defloratio virginum sit, quæ aut vi aut sine vi committitur, & quarum prior pœna capitalis posterior Canonica est.

l. 10 l. de V. S. c. lex illa 36. q. 1. ordin. Imp. c. 119. c. 1. de adult. l.

Quartum. Homicidium: quod aut voluntarium aut casuale est, priori tenetur l. Cornelia: sine ulla conditionis ratione habita, posteriore mitiori pœnæ locus est.

Vves. in parat. ff. h. t. n. 5. 6. & 13. l. inde §. si de loco. ad l. Ag. item Deut. 19. Matt. 26. vid. ord. crim. Car. V. Imp. art. 137.

LI.

Quintum. Veneficium. Quando quis veneno hominem occidit, sive mala medicamenta publicè vendiderit, vel etiam hominis necandi causa habuerit, aut artibus odiosis idem effecerit, tunc sub distinctione is capite damnatur: mitigatur enim severitas & rigor legis Corn. quoties eventus homicidii propositum non est consecutus.

l. 3. in pr. de sic. l. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. C. de malef. vid. ord. Imp. c. 109.

Sextum

LII.

Sextum. Parricidium. Proflus execrandum & ad ultimas terras deportandum vinculo naturali & amicitiae, maximè adversum, cuius pœna in tit. de l. Pomp. describitur, quam non obtinere extra ascendentes & descendentes & in eius rei consciis volumus.

Cum Vvesenb. inst. h. t. ubi fufius huius rei tractatio est.

LIII.

Septimum. Falsi crimen. Quod animo corrumpendæ veritatis in alterius fraudem dolo malo fit, quodq; à Martino in falsum & quasi falsum dividitur. Et pœna non usque quaq; certa in hoc iudicio præscribi potest, cum pœna pro qualitate delicti aut exasperetur aut mitigetur.

l. nec exemplum 20. C. eod. Com. l. ubi in fin. C. eodem Deut. 19. Novell. 42. & 17. c. 1. de prob. feud. alien. per. Frid. Vves. in parat. ff. n. 12. h. t.

LIV.

Octavum. Publica vis. Quicquid enim per vim fit in vis publicæ crimen incidit. Cuius pœna capitalis est, ut in autoribus seditionis crux. Pœna autem minantium ac diffidantium carceratio est. Tam diu si quidem carcerati detinentur donec de non offendendo cautionem præstent.

l. hoc iure 152. de R. I. Bart. & Imola. l. hæc a. ff. si cui plus quam per l. Falcid. Dd. l. licitas §. ne potentiores ff. de officio præsul. l. qui bona. §. si quis ff. de damno infect.

LV.

Nonum. Vis privata. Cuius pœna est ut damnati, tertia bonorum pars ex l. Julia publicetur cum infamia.

l. 1. ult. eodem & hoc nostro §.

LVI.

Decimum. Raptus. Qui committitur quando puella violenter à domo patris abducitur (nisi prius pactio de matrimonio præcesserit) ut corrumpatur vel corrupta uxoris loco habeatur, cuius pœna capitalis est etiam absque sequito stupro.

Genes. 34. 2. c. lex illa 36. q. 1. l. 5. §. ult. de vi pub. & probat. eodem art. 3. Landrecht lib. 2.

LVII.

Vndecimum Peculatus. Furtum publicæ pecuniæ, quod hodie deportatione cum bonorum publicatione punitur. Rerum autem sacratarum peculatus iure communi capite punitur: secus si tantum privatas ibi repertas auferant.

l. sacrilegij §. 1. ff. eodem l. 3. eod. l. sacrilegij. 9. ad l. iul. pecul. §. 5. ubi gl. ff. de pecul.

LVIII.

Duodecimum. Ambitus, ex lege iul. de ambitu contra eum qui pecunia & largitionibus honores ambiunt, quibus pœna deportationis, & pœna pecuniaria cum infamia præstituta est.

l. un. ff. ad l. iul. de ambitu l. unic. C. eodem.

LIX.

Decimum tertium est, Reperundarum in eos qui in officio constituti pecuniam ut officium impertiantur, puta sententiam dicant, quod gratis præstari debuit. Cuius pœna pro admissio interdum durior interdum! verò leuior decernitur. *l. ult. de cond. ob surp. causam l. lex iul. 7. in fin. eodem.*

LX.

Decimum quartum est lex Iulia de Annona, proditum in eos, qui annonam vexant, quo carior fiat, qui & ipsi extra ordinem puniri solent.

l. annona de extraord. crim. l. solet §. liber. de servis.

LXI.

Decimum quintum fuit ex lege iulia de Residuis. Qua tenentur qui pecuniam publicam sibi concreditam in alios quàm oportuit usus consumpserunt. Et qui ex hac lege damnantur amplius tertia parte quàm debent in triplum damnantur nonnunquam etiam in duplum.

l. 2. 4. 9. §. ult. de pecul. l. excellent. C. de erog. milit. anno. lib. 12.

Et hæc de publicis iudiciis dicta sufficiant, cum diligentior eorum scientia ex latioribus Digestorum seu pandectarum libris depromi possit,

И А Р Е Р Г А.

I.

*An feuda propter patris delictum, filijs
auferri debeant, variè Dd. controvertunt:
nos subdistinctione respondebimus.*

II.

*An equè ad damnandum ac absolven-
dum præsumptiones sufficiant: Negatur.*

F I N I S.

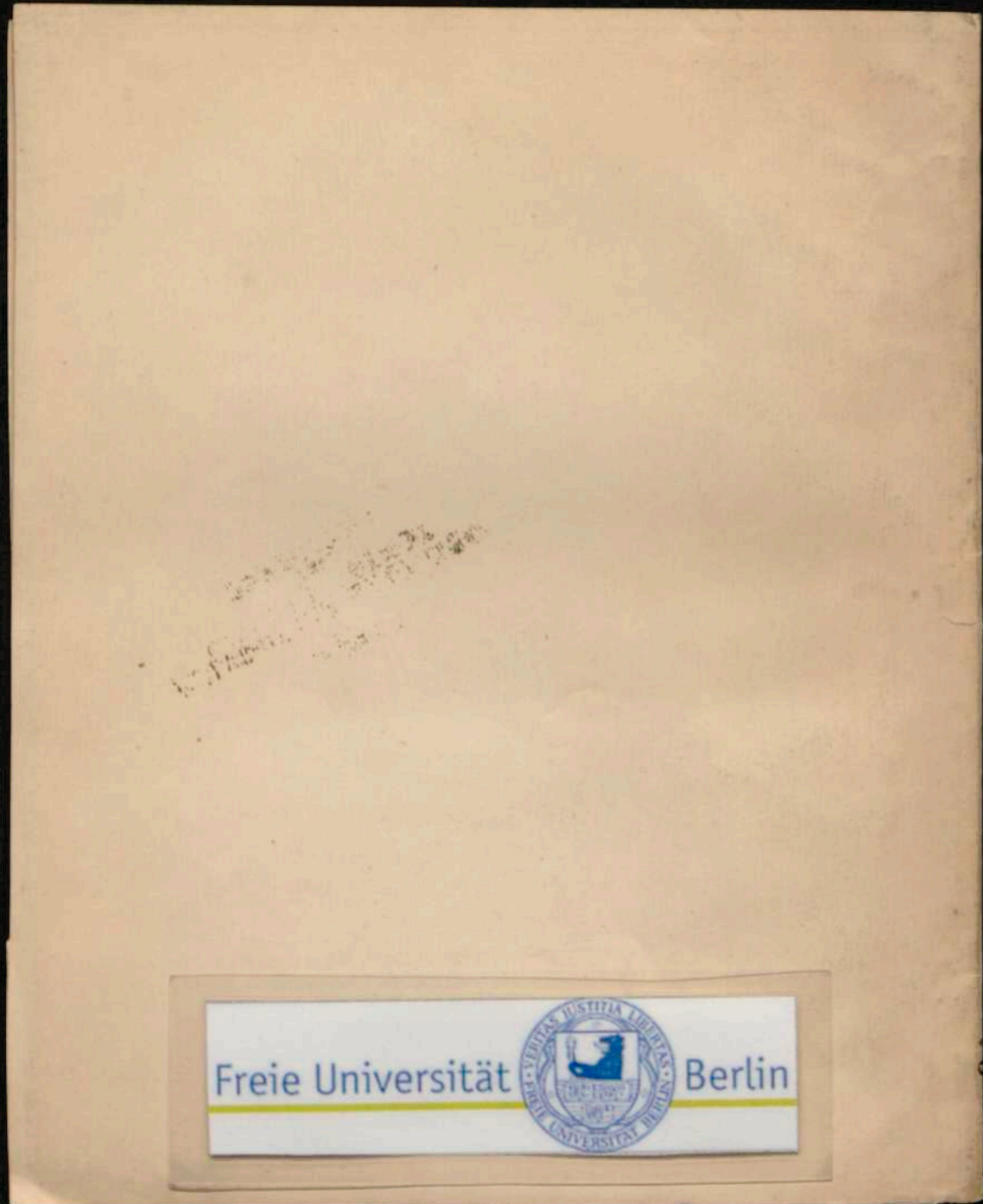


Digestorum seu pandectarum

II A F-

380/44/56468(7)

X13<4456468700010



Faint, illegible handwritten text on the paper.

Freie Universität



Berlin



xrite

colorchecker CLASSIC

100mm